

Mats bereidt zich voor op zijn eerste jobuitdaging als leerkracht nadat hij na een stage en als vrijwilliger actief was in een school in Zuid-Afrika.

© BAR

○

“In Zuid-Afrika ervaarde ik waarom ik voor de klas wil staan”

SHELLE - De 24-jarige Mats Robbroeckx uit Schelle begint in september aan zijn eerste jaar als leerkracht in het secundair onderwijs. En dat doet hij met een rugzak vol ervaringen die hij opdeed in Zuid-Afrika. “Daar merkte ik vanaf dag een dat ik een verschil kan maken”, zegt hij.

BART ROGGMAN

Op 1 september gaat Mats Robbroeckx als leerkracht wiskunde en wetenschapsvakken aan de slag in PTS Mechelen. Voor de jonge onderwijzer wordt het zijn eerste echte job. Niet helemaal als groentje, want het voorbije anderhalf jaar wist hij in Zuid-Afrika al enige les- en zeker ook levenservaring te vergaren.

“PASS is een school voor leerlingen die buiten het gewone schoolsysteem zijn gevallen vanwege uiteenlopende sociale of economische redenen”

Mats Robbroeckx Leerkracht

Voor de eindstage van zijn lerarenopleiding aan de AP Hogeschool in Antwerpen trok hij naar het Zuid-Afrikaanse Prince Albert, een dorpje dat met 8.000 inwoners vergelijkbaar is met Schelle. Hij ging er aan de slag in de Prince Albert Skills School (PASS), waar hij zijn hart verloor.

“Ik wilde altijd al naar Afrika voor een buitenlandse stage”, vertelt Mats. “Zuid-Afrika stond met stip op één, mee ingegeven door de verhalen van mijn ouders die er op huwelijksreis zijn geweest”, lacht hij. “Ik was dan ook heel blij dat mijn eerste keuze werd goedgekeurd.”

“PASS is geen gewone school, maar richt zich op leerlingen die buiten het gewone schoolsysteem zijn gevallen door uiteenlopende sociale of economische redenen”, vertelt de Schellenaar. “Kinderen die uit de boot vallen door armoede, hun ouders zijn verloren, kinderen met een leeruitdaging of leerstoornis,... Dankzij de school krijgen ze toch weer perspectief.”

Het doel van de school is om de kinderen van de straat te halen en hen toch bepaalde vaardigheden aan te leren waar ze in hun leven mee aan de slag kunnen. Daarnaast krijgen ze psychologische en emotionele ondersteuning. Ook biedt de school de leerlingen elke dag een douche, ontbijt en middagmaal aan.

“De eerste week toen ik aankwam, was de school nog niet open en kon ik rustig acclimatiseren om al die indrukken te verwerken. Want het was toch wel confronterend en overweldigend”, zegt Mats. “Maar vanaf de eerste schooldag heeft het me gesterkt in de overtuiging: dit is waarvoor ik leerkracht wilde worden. Hoe je het verschil kan maken voor kinderen. Dat is waar je het voor doet.”

Afrikaans

“Ik moest ook wel Afrikaans leren, want die kinderen spreken weinig of geen Engels. Omdat het heel hard lijkt op het Nederlands was dat niet zo moeilijk. Na twee weken was ik er al goed mee weg, na drie maanden had ik het volledig onder de knie. Nu spreek en schrijf ik het vloeiend. Als ik nu hier een gesprek voer of ik met mijn voorbereidingen bezig, sukkelt er soms wel eens een Afrikaans woord tussen”, lacht de Schellenaar.

Seksuele voorlichting

In de Prince Albert school kreeg Mats een ruim takenpakket toebedeeld. “Naast Afrikaans, Engels en wiskunde zijn de lessen vooral heel praktijkgericht met lastechnieken, houtbewerking, tuinieren en koken. Vanuit mijn opleiding hield ik me bezig met wiskunde en biologie, maar daar werd ik ook verondersteld bij te springen in de andere lessen.”

“Er werd mij zelfs gevraagd seksuele voorlichting te geven”, grinnikt Mats. “Thuis worden die kinderen, onder meer omdat ze heel klein behuisd zijn, al op heel jonge leeftijd met seksualiteit geconfronteerd. Dat is heel aanwezig. Maar ze hebben weinig kennis over bescherming. Daarom moest ik hen het gebruik van voorbehoedsmiddelen uitleggen en over soa's spreken.”

De drie maanden durende stage had hem zo geraakt dat hij, nadat hij in juni 2025 was afgestudeerd, besloot er een vervolg aan te breien. Via het Erasmusproject keerde hij voor zeven maanden terug en sloot zich aan bij vzw Mondibel, opgericht door voormalige AP-studenten Sien Bolsens en Roel Noens uit Bornem en Kasper Stockman uit Malle. “Zo hoop ik jaarlijks terug te komen om te zien hoe het de leerlingen het nu vergaat en hoe ze als persoon zijn gegroeid. Anders dan hier, waar je de leerlingen maar enkele uren per week ziet, ben je daar vijf dagen op zeven heel intensief me hen bezig. Zij delen hun verhalen over hun privé-leven. Dat schept een intense band. Dat draagt bij tot dat gevoel: ik kan een verschil maken.”

Sponsoracties

“Met de vzw zetten we ook verschillende sponsoracties op poten om de school te ondersteunen. De school is in 2017 gestart met een tiental leerlingen. Intussen ontvangt de school dagelijks een dertigtal

leerlingen. Er staat nu een uitbreiding op de planning met containerklassen waarvoor de nodige fondsen nodig zijn. Het gaat wennen worden en anders zijn, maar met deze ervaringen voel ik me klaar voor de nieuwe uitdaging die mij hier wacht, al leerkracht in PTS Mechelen”, besluit Mats Robbroeckx.